

- ne podvrgava se kriterijima eksperimentalne spoznaje i želje koji su — oboje — zatvoreni unutar sfere neposrednog i opipljivog kao sfera objektivnosti za spoznaju i kao sfera imati u slučaju želja.

ZAKLJUČAK

Iz Marcelovih djela i spisa B. Modin je izveo ove elemente: neke pozitivne, neke negativne.

A. — **Pozitivni** su elementi:

- 1) duboka poniranja u područja osjećaja, srodnih nadi. Budući da su joj srodni, lako ih je pomiješati. A to su: vitalnost, želja, obmana.
- 2) Evidentiranje nade kao karaktera, u isto vrijeme intersubjektivnog i transcendentno.
- 3) naznačenje je nade kao ontološki poziv, poziv upravljen našem biću od samog Boga.

B. — **Negativni** su elementi:

- 1) Nedovoljno metafizičko obrazloženje za njegovu ontologiju nade. Njegova metafizika je — i zahtjevana, izazivana, tražena, ali je on nije dovoljno obradio na spekulativnom planu.
- 2) U svom radikalizmu distinkcije između — **biti i imati**, jasna je tendencija promatrati: svijet, čovjeka i povijest na platonski način, jer Marcel naznačuje svojoj **nadi** ciljeve previše — eterične, duhovne, anđeoske.

Dr Fra Krsto Kržanić

ZUPSKA KARTOTEKA

U popunjavanju »Statistike vjerskog života« Splitske nadbiskupije pod br. 6. stoji upit: dali se vodi dušobrižnička kartoteka? I inače u suvremenom pastoralu nalaže se mladim svećenicima da vode župsku kartoteku. To je sasvim razumljivo i potrebno. Na kartonima svoje kartoteke župnik nalazi sve podatke za svaku obitelj u svojoj župi. Kad obitelj iseli na prostor druge župe nosi sa sobom svoj karton iz župskog ureda i preda je ga novom župniku radi evidencije.

Ipak možemo postaviti pitanje da li je župska kartoteka pogodna za sve tipove župa, ili bi smo morali u nekim vrstama župa sačuvati i dalje stari način evidencije župskog života preko »Anagrafa«. Za župe velikih gradova gdje se pučanstvo često mijenja i gdje župnik često puta teško dolazi do potrebnih podataka pojedinih obitelji kartoteka je odlična stvar. Ali za naše male provincijske gradove, gdje župnik može lako upoznati svaku osobu u svojoj župi, i za naša sela puno su praktičniji anagrafi.

Anagrafi su velike čvrsto uvezane knjige koje neće ni stoljeća uništiti. U posljednje vrijeme mnogo se ispitala lokalna povijest. Nastala je moda da se izrađuju rodoslovna stabla. Mnogi intelektualci, nastanjeni u velikim gradovima, iskorišćuju vrijeme godišnjeg odmora prelistavajući blijede i prašne stranice starih anagrafa. Stari župnici redovito su ih uredno vodili. Tokom vremena prelazilo se s knjige na knjigu. Popunjeni anagrafi slagali su se u župske arhive, a pisali novi popunjeni sa svježim osobljem i novim podacima. Preko njih vrlo lako se prelazi s oca na djeda, pradjeda i tako unazad za dva, pa čak i tri stoljeća. Preko starih anagrafa može se lako uočiti migracija stanovništva, priraštaj pučanstva, a mogu se doznati i mnoge druge korisne pojedinosti. Njihovu vrijednost uočili su stručnjaci državnog arhiva u Splitu pak su na svoj trošak dali uvezati i konzervirati dosta razasutih starih anagrafa iz naših župskih ureda.

Sve bi se to moglo postići preko župske kartoteke. Ali moramo imati na umu da je teško sačuvati za duže vreemna male kartončice na okupu u našim arhivama. To može biti u normalnim prilikama i kod urednog župskog osoblja. Svaki poremećaj u župskom arhivu raznio bi kartončice za uvijek, pa bismo za uvijek izgubili dragocjene podatke za stanovništvo naših župa. Za vrijeme prošlog rata stradao je velik broj naših župskih arhiva. Ipak su velike stare knjige župskih anagrafa u najviše slučajeva sačuvane.

Bila bi velika šteta kad bi predavači pastorala potpuno zanemarili ovaj stari tip vođenja župske evidencije. Tko je duže godina bio župnik, i tko se bavi prošlošću naših župa, pojedinih obitelji, migracijom stanovništva vidi u anagrafskom evidentiranju jednu veliku prednost nad kartotetskom. Razumljivo po našim selima i provincijskim gradićima. Ne bi bilo zgoreg kad bi i biskupijske kancelarije u listiće statistika vjenskog života uz župske kartoteke spomenuli i anagrafe.

Fra Vjeko Vrčić

KOBNE POGREŠKE NEKIH »KONCILSKIH« LJUDI

Opaska Uredništva:

O pričesti na ruku i o vremenu prve ispovijedi i pričesti izdala je Sv. Stolica u najnovije vrijeme posebne norme.

Posljednji se crkveni sabor odvijao u znaku pastoralnih potreba Crkve. Nije dosta utvrditi teoretsku činjenicu da njom učiniš kratke spojeve. Potrebno je sve trijezno promozgati s obzirom na pastoralne posljedice. U svetoj pričesti što je prema koncilskim ocima najvažnija u crkvenom životu (usp. SC 2, 7, 10; LG 3; PO 5), suvremeni »koncilski« ljudi najviše i griješe.

Prema Svetome Pismu za pričest je potrebna priprava o kojoj govori sv. Pavao Korinćanima (11, 27—32): »Jede li tko euharistijski kruh nedostojno, pije li nevrijedno iz kaleža Gospodnjega, snosit će zato punu odgovornost za tijelo i krv Kri-